

Мастыброцкі Данііл Максімавіч,

курсант 1 курса

Навуковы кіраўнік Савік С. А., кандыдат гістарычных навук, дацэнт

Беларускі нацыянальны тэхнічны ўніверсітэт

г. Мінск, Рэспубліка Беларусь

ЧАЛАВЕК З НЕЗВЫЧАЙНЫМ ЛЁСАМ

Анатацыя. У артыкуле распавядаецца пра ветэрана Вялікай айчыннай вайны Станіслава Аляксандравіча Мурашка – прыклад для многіх пакаленняў.

Ключавыя словы: Вялікай айчыннай вайна, партызанскія атрады, Рэспубліка Беларусь, узброеныя сілы, патрыятычная дзейнасць.

Увядзенне. 2025 год – год 80-годдзя Вялікай Перамогі і сёння мы зноў і зноў звяртаемся да подзвігаў нашых герояў: загінуўшых і жывых.

Біяграфія Станіслава Аляксандравіча Мурашкі ўяўляе сабой яскравы прыклад таго, як асабістыя якасці, такія як мужнасць, стойкасць і адданасць Радзіме, могуць фармаваць лёс чалавека і ўплываць на яго далейшае жыццё. Станіслаў Мурашка – гэта не проста імя, а сімвал гераізму і мужнасці, які стаў часткай гісторыі сваёй краіны. Яго шлях ад юнага партызана, які змагаецца за свабоду ў гады Вялікай Айчыннай вайны, да чалавека, які пакінуў прыкметны след у культурным жыцці, з'яўляецца натхняльным прыкладам для многіх пакаленняў. У дадзенай працы мы пастараемся глыбей зразумець асобу Станіслава Мурашкі, яго жыццёвы шлях і дасягненні, а таксама асвятліць тыя аспекты, якія зрабілі яго ўнікальным чалавекам.

Асноўная частка. Станіслаў Аляксандравіч Мурашка С. А. нарадзіўся ў 1929 г. у в. Клімкавічы, Смалявіцкага раёна, у цяжкі пасляваенны час. З юных гадоў ён быў уцягнуты ў падзеі, якія вызначылі ягоны лёс і зрабілі яго важнай фігурай сваёй эпохі. З 13 гадоў ён стаў сувязным у партызанскіх атрадах на тэрыторыі Беларусі ў час Вялікай Айчыннай вайны, у перыяд з 1943 па 1944 гг.

У ходзе ў барацьбе з акупантамі, ён стаў членам атрадаў «Іскра» і «Мсціўца» брыгады «Разгром». Гэтыя суровыя гады сфарміравалі яго як асобу, загартавалі характар і развілі пачуццё патрыятызму. Ён неаднаразова падвяргаўся небяспекам, у тым ліку быў двойчы паранены, што толькі падкрэсліла яго адвагу і адданасць справе.

Партызанская барацьба ў Беларусі ў тыя гады мела масавы характар, і Паўднёвая частка краіны была асабліва актыўнай у супраціве захопнікам. Мурашка, як адзін з удзельнікаў гэтага руху, стаў важным сувязным звяном паміж рознымі атрадамі. У партызанскіх атрадах ён не толькі выконваў

абавязкі сувязнога, але і ўдзельнічаў у розных аперацыях, накіраваных на падрыў эканамічнай базы ворага.

Мурашка С. А. выдатна спраўляўся з задачамі, праводзячы рызыкоўныя аперацыі і забяспечваючы камунікацыю паміж байцамі [1].

Падчас свайго ўдзелу ў партызанскіх аперацыях Мурашка С. А. змог адбіць мноства нападаў ворага і ажыццявіць паспяховыя дыверсіі. За сваю мужнасць і гераізм ён заслужыў высокія ўзнагароды, такія як ордэн Айчыннай вайны і медаль «За перамогу над Нямеччынай».

Яго заслугі перад Радзімай былі адзначаны не толькі медалямі, але і пашанай у вачах сучаснікаў. Пасля заканчэння вайны ён працягнуў сваё жыццё ў калгасе, дзе стаў паважаным працаўніком і загадзя дадатным прыкладам для сваіх калег.

Станіслаў Аляксандравіч Мурашка – гэта не толькі ветэран вайны, але і чалавек з вялікай сям'ёй. Ён ганарыцца тым, што ў яго ёсць шасцёра дзяцей, трынаццаць унукаў і чатырнаццаць праўнукаў, якія не толькі атрымалі ў спадчыну яго жыццёвы вопыт, але і цэняць яго ўклад у гісторыю. Мурашка стаў сімвалам для сваёй сям'і, перадаючы ім урокі мужнасці і стойкасці, якія ён набыў у гады вайны. Яго жыццёвы шлях шмат у чым вызначае стаўленне моладзі да такіх важных каштоўнасцяў, як патрыятызм і гонар [2].

Станіслаў Аляксандравіч Мурашка, апроч сваёй партызанскай дзейнасці, праявіў сябе і ў сферы грамадскай актыўнасці. Пасля вайны ён не толькі працягваў развівацца, але і стаў важнай часткай ветэранскіх арганізацый, якія адыгралі значную ролю ў сацыяльным жыцці грамадства. Гэтыя арганізацыі не толькі падтрымліваюць ветэранаў, але і забяспечваюць сувязі паміж пакаленнямі, што крытычна для захавання гістарычнай памяці.

Станіслаў Аляксандравіч Мурашка, як удзельнік Вялікай Айчыннай вайны, у поўнай меры ўсведамляў важнасць перадачы назапашванага вопыту маладому пакаленню.

Грамадская работа ветэранаў праходзіла па многіх напрамках. Асноўныя напрамкі работы ветэранскіх арганізацый засяродзіліся на абароне правоў ветэранаў, сацыяльнай падтрымцы і паляпшэнні іх умоў жыцця. Станіслаў Мурашка актыўна падтрымліваў ініцыятывы, накіраваныя на стварэнне камфортных умоў для пажылых людзей, у тым ліку тых, хто меў патрэбу ў медыка-сацыяльнай дапамозе.

Дзякуючы яго актыўнаму ўдзелу былі ініцыяраваны ў Смалявіцкім раёне Мінскай вобласці праграмы, якія забяспечвалі ветэранаў падтрымкай і аблягчалі рашэнні іх асабістых праблем.

На працягу свайго пасляваеннага жыцця Станіслаў Аляксандравіч Мурашка ўсведамляў, што ветэраны служаць своеасаблівым мастом паміж мінулым і будучым. Ён актыўна ўдзельнічаў у розных мерапрыемствах, накіраваных на захаванне памяці аб вайне і павагу да мінулага. Ветэранскія арганізацыі, у якіх ён браў удзел, узаемадзейнічалі з дзяржаўнымі ўстановамі для паляпшэння якасці жыцця ветэранаў, прапаноўваючы праграмы

маральнай і матэрыяльнай падтрымкі, што таксама адбілася на яго жыцці і кар'ерным шляху.

У цяперашні час Станіслаў Аляксандравіч пражывае ў вёсцы Забалацце Смалявіцкага раёна, яму 95 гадоў і ён усё яшчэ імкнецца па магчымасці сустракацца з моладдзю.

У кастрычніку 2024 г. павіншаваць яго з юбілеем прыехалі не толькі сваякі. Прыемным сюрпрызам для ветэрана стаў візіт міністра працы і сацабароны насельніцтва Наталлі Паўлючэнкі і кіраўніка раёна Мікалая Парамонава [2].

Заклучэнне. Такім чынам, біяграфія Станіслава Аляксандравіча Мурашкі – гэта не проста гісторыя аднаго чалавека, а цэлая эпоха, напоўненая гераізмам і грамадскай актыўнасцю.

Яго жыццё служыць натхненнем для будучых пакаленняў, паказваючы, што нават у самыя цяжкія часы можна знайсці сілы для барацьбы і стварэння. Станіслаў Мурашка стаў не толькі сведкам гістарычных падзей, але і актыўным удзельнікам, які пакінуў свой след у гісторыі сваёй краіны. Спадчына Станіслаў Аляксандравіч Мурашка працягвае жыць у сэрцах людзей, натхняючы іх на новыя здзяйсненні і подзвігі. Натхняюць на развіццё сябе як чалавека з высокімі маральнымі каштоўнасцямі і імкненнем абараняць і любіць сваю радзіму [2].

Спіс выкарыстанай літаратуры

1. Мурашко Станислав Александрович 1929 год рождения // Проект «Партизаны Беларуси». – 2024 [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://partizany.by/partisans/216309/>. – Дата доступа : 22.12.2024.

2. Министр труда приехала на юбилей ветерана из Смоленвического // Информационное агентство «Минская правда». – 02.10.2024 [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://mlyn.by/02102024/ministr-truda-priehala-na-yubilej-veterana-iz-smolevichskogo-rajona/>. – Дата доступа : 3.01.2025.